

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Marcel Lenssen
Titel	Niets dan de waarheid
Jaar	2002
Uitvoering	Werni und Walti / Marcel Lenssen

Copyright (C) 2002 by Marcel Lenssen

Niets dan de waarheid

Marcel Lenssen

2003

1. Antiochus

Antiochus

Heerlijk.

Ieder eind is een begin.

Ik ga.

Moet gaan.

Wat is de kwestie?

Ik ben een man.

En hou van een vrouw.

Er is echter een probleem.

Ze heeft al iemand.

En die iemand is toevallig mijn beste vriend.

Dat is op zich nog niet zo'n ramp.

Ik geloof namelijk dat die relatie geen toekomst heeft.

Het is hooguit jammer dat ze dat niet inzien.

Nog niet inzien.

Maar inzichten komen soms als warme regen uit de hemel vallen.

Het is dus een kwestie van geduld.

Dus wacht ik.

Maar van wachten komen vragen.

Wanneer komt het inzicht?

Wat als het erg lang op zich laat wachten?

Hoe lang nog wachten?

Waarom nog langer wachten?

Voor wachten is een zekere ongevoeligheid noodzakelijk.

Was ik maar wat ongevoeliger.

Ik ben een Arabier.
Je ziet het niet.
Maar ik ben het wel.
Mijn oude vel ligt nog ergens in een verhuisdoos.
Als aandenken.
Het past me niet meer.
Je ontgroeit de dingen.
Soms haal ik het even tevoorschijn.
Om aan er aan te ruiken.
Snuiven aan vroeger.

Nu ben ik hier.
Dat komt door haar.
Ik ben haar gevolgd.
Om haar uiteindelijk weer mee terug te nemen
natuurlijk.

Van wachten gaat de zon onder.
Hun huwelijk lijkt onafwendbaar.
Ik houd mijn rol van wachter nauwelijks vol.
Wat moet ik doen?
Stoken in een goed huwelijk?
Ik?
Nee.
Dierbaren iets dierbaars afpakken?
Ik?
Nee.

Het zou mijn vriendenplicht moeten zijn dierbaren te
behoeden voor een groot verdriet.
Kijk uit!
Stop met die onderneming.
Jullie lazeren met al jullie liefde en toewijding en
toekomstmuziek het ravijn in.

En het is daar niet voor niets diep en donker.

Ik heb gedroomd.

Tien jaar lang.

De werkelijkheid verplettert dromen.

Eenrichtingsverkeer.

Het is het konijntje tegen de snelweg.

En dan weet je wel wie wint.

Ruitenwissers aan.

En gas geven.

Met honderd kilometer per uur jakkeren we de laatste restjes illusie het asvaalt in.

Het is feest.

Omdat de oude keizer dood is.

Omdat mijn vriend, Titus, tot keizer zal worden gekroond.

Loop de straat op en voel de blijdschap.

Iedereen steekt de vlag uit.

De stad juicht.

Ze kenden die dictator, ze kennen Titus.

En dus zijn ze blij.

En gelukkig.

En hoopvol.

Overal dansen de mensen.

Overal is muziek.

Overal stroomt het bier.

In ieder café hangt een condoomaatje.

De parken deinen.

Het struikgewas schudt

De duinpannen stomen en broekjes drijven in de bruisende branding.

Er is een onderzoek gedaan waarin mannen naar
verschillende foto's kijken.
Foto's met alledaagse beelden maar ook foto's van
geweld.
En porno.
En wat bleek, mannen voorvoelden welke foto er ging
komen.
Ze werden hitsig, al voor ze een foto uit een
seksboekje.
Ze maakten adrenaline aan, al voor ze een afbeelding
met geweld zagen.
Alsof ze de toekomst eigenlijk al kenden.

Als wat ik op dit moment voorvoel bewaarheid wordt.
Als de gevoelens die mij teisteren iets met de
toekomst van doen hebben en het huwelijk doorgaat,
dan voorspelt dat niet veel goeds.
Ik kijk in de koplampen van een auto die met razende
vaart nadert.

Ik tik af.
Geef me gewonnen.
Geen tijd om mijn wonden te likken.
Ik moet maken dat ik weg kom.
Ik ga.

Bérénice op.

Bérénice Kom, dans met me.

Antiochus Het gaat niet zo lekker.

Bérénice Het is feest.

Antiochus Zie ik niet wat bleek?

Bérénice Je blaakt van gezondheid.

Antiochus De schijn bedriegt.

Bérénice Je moet je er doorheen drinken.

Antiochus Je ruikt lekker.

Bérénice Ik heb mezelf maar eens verwend.
Iedereen is gelukkig.

Antiochus Ik ga je wat vertellen.

Hoe, hoe ga ik je dit vertellen, je vertellen dat
Wat?

Zo niet dus.

Nu is het nog niet verteld.

Vanochtend werd ik wakker.

Zweterig.

Onrustig.

Ik merkte dat er iets niet klopte.

Ik vroeg mezelf: 'wat is er?', omdat ik mezelf zo
niet ken.

Daar lag iemand in bed die ergens mee zat.

Die iets niet kwijt kon.

Dus ik ging naast mezelf op bed zitten.

Ik zei tegen mezelf: 'zeg het me maar'.

Ik zag hoe ik mijn hoofd afdraaide.

'Vanwaar die schaamte?', vroeg ik.

En die iemand, die ik zelf was, zei: 'ik heb je
bedrogen'.

Ik schrok en vroeg: 'wat zeg je?'.

'Ja, ik heb je bedrogen.

Ik heb je iets verzwegen.

Ik houd van Bérénice.

Zij is de enige reden van mijn verblijf hier.

Dit is mijn wereld niet.

Ik ben een Arabier.

Maar ik houd van haar.
Al jaren.
Al lang voor hij van haar hield.
Titus.
Ooit heb ik haar mond gekust.
En toen kwam hij.
Maar ik wist één ding zeker: Die liefde houdt geen
stand'.

En dus reisde ik samen met jullie hier heen.
En wachtte.
En verheugde me op de dag waarop jij tot het inzicht
kwam ... dat je verblind was door, door ... dat je hem
niet wilde, niet echt ... of hij inzag dat jij geen
partij was voor hem.
Jullie liefde was geen lang leven beschoren.
Dat wist ik.
Wist ik zeker.
Dacht ik dus zeker te weten.
Ik heb je bedrogen.
Ik ga

Bérénice Ik hou niet van dit soort grappen

Antiochus Grap?

Ik meen het.

Berenice Ik weet niet of ik dit allemaal gehoord heb.

Antiochus Mijn vriendschap.

Het was allemaal schijn.

Een Toneelstuk.

Ik praatte met jou om bij je te zijn zoals een hond
met nierstenen om een boom draait.

Je maakt me hitsig en bloedgeil.

Bérénice Je bent dronken.

Antiochus Op een dag zou hij je apart nemen.

Hij zou je uitnodigen voor een lange wandeling.
En ergens op een bankje aan het water zou hij zijn
mond open doen ...

Berenice Geef eens antwoord ...

Antiochus ... en terwijl jij zou verwachten dat hij je een
aanzoek zou doen ... 'zou hij een ring bij zich
hebben?' ... zou hij beginnen te praten over de wetten
van de werkelijkheid.

Met de stem van een vreemde, de stem van een
politicus ...

Bérénice Hij is politicus.

Heb jij me achter mijn rug om belazerd?

Antiochus ... over mogelijkheden en onmogelijkheden.

Je uitleggen dat het niks kon worden, en je zou hem
niet geloven.

Bérénice Gun jij ons ons geluk niet?

Is dat wat je zegt?

Antiochus ... zoals je mij nu niet geloofd ... ja ...

Bérénice Je hoopt dat ons huwelijk niet door gaat.

Antiochus Het enige dat ik moest doen was wachten.

Berenice Zeg het nog eens.

Antiochus Je trouwe nummer twee zijn.

Ik heb je achter je rug om belazerd.

Ik ga.

Jij denkt dat Titus een schip is, maar hij is een
reddingsboei.

Berenice Ik geloof je niet.

Waarom zeg je die dingen?

Antiochus Ik ben wanhopig.

Berenice En hoe lang is dit aan de hand?

Antiochus Jaren.

Berenice Waarom heb ik daar nooit iets van gemerkt?

Antiochus Omdat ik een goed acteur ben.

Berenice Zo goed kan jij jezelf niet spelen.

Antiochus Ik heb mezelf overtroffen.

Is je nooit iets opgevallen?

Heb jij nooit gedacht ...

Berenice Wat?

Antiochus Ik ben verslaafd aan je geraakt.

(Kus)

Antiochus Dit is zeer verwarrend.

Ik moet gaan

Bérénice Dat zou ik jammer vinden.

Antiochus Stop hiermee.

Ik verdraag dit niet langer.

Ik doe dingen die je niet wil weten.

Ik schuil in de bosjes als je gaat wandelen.

Ik klim langs de regenpijp op het balkon en gluur
door de gordijnen.

Ik verstop me in je kast, lig onder je bed, laat je
telefoon aftappen.

Ik heb een plakboek bijgehouden.

Bérénice Jij denkt teveel.

Je voelt teveel.

Je denkt dat je verliefd bent.

Maar je bent jaloers.

Antiochus Wat wordt de datum?

Berenice Wat bedoel je?

Antiochus Van je huwelijk.

Berenice Wat wil je beweren?

Antiochus Niks.

Berenice Waarom zeg je dat?

Antiochus Als ik nog langer blijf sta ik niet voor mezelf in.

Ik zal er alles aan doen om je te krijgen.

Ik zal geen middel schuwen.

Stuur me toch weg.

Berenice Geen sprake van.

Antiochus Ik wil jou.

Berenice Ik luister niet naar je.

Antiochus Maar je hoort me.

Béréenice Stop hier mee.

Antiochus Als je me afwijst.

Béréenice Ik denk er niet aan.

Antiochus Zeg dat ik moet gaan.

Béréenice Hou op.

Je bent jaloers.

Antiochus Ik wil jou.

Béréenice Inbeelding.

En nou is het afgelopen.

Kijk me aan.

Wat betekent vriendschap voor jou?

Wat betekent Titus voor jou?

Wij willen dat je deelt in ons geluk.

Dat verdien je.

Dat ben je waard.

Ik wilde je vragen mijn getuige te zijn.

Je gedraagt je godverdomme.

Het is feest.

Ga dansen.

Dans.

Ik ga dansen.

Béréenice af

Antiochus:

Je verklaart iemand de liefde en je wordt niet geloofd.

Een kind heeft honger, het huilt ... 'stel je niet aan', zegt de moeder.

De vrouw zegt: 'ik ben verkracht'.

Ze wordt niet geloofd.

'Je zult wel met je billen hebben lopen draaien'.

Maar een man met een baard en slippers zegt tegen de man in de rolstoel 'sta op en loop'.

'Ik ben een tomaat', zegt de tomaat.

De Duitser zegt: 'jij ben een wasserbombe'.

Ik heb pijn, zeg ik.

'Nietes, u schreeuwt om aandacht'.

Zegt wie?

De baron zegt: 'ik ben van adel, ik ben een man'.

'Je praat als vrouw'.

Ik leef.

'Ja, ja, dat denken alle doden'.

Ik huil.

'Dat komt door de wind'.

We geven elkaar een hand.

We zijn het eens.

We sluiten een deal.

Dit is dan afgesproken.

Dat kunnen we vaststellen.

Kofferbakken gaan open.

We ruilen koffertjes.

Handen schudden.

Jij blij, ik blij.

En van daaruit kun je dan verder.

Een goeie deal of een slechte deal.

Dat maakt niet uit.

Maar het is een punt.

Zegt de vrouw die niet wil zeggen 'ik wil jou niet'

'ik wil jou'?

Kent zij me beter dan ikzelf ken?

Waar sta ik?
Hier sta ik.
Waar stond ik?
Daar.
Wie staat daar nu?
Mijn herinnering.
Kun je die zien?
Alleen de neus van een hond kan getuigen dat ik daar
stond.
De hond blaft en zegt 'hier, hier heeft hij gestaan,
de arme man, de sloeber'.
En zij?
Zag zij mij staan?
Ik was lucht voor haar.
Ben lucht voor haar.
Zal altijd lucht voor haar blijven.
Ik moet een punt zetten.
En gaan.
Ik ga.

Antiochus af

2. Titus

Titus

Gezondheid is belangrijk.

Ik jog veel.

Iedere ochtend sta ik om vijf uur op en dan ga ik met een van mijn honden rennen.

In het park.

De knoppen van de rododendrons staan op springen.

Het kortgeschoren gras ruikt groen.

Jonge eendjes schommelen op de rug van de vijver.

Heerlijk.

Voeling houden met buiten.

Je poriën open zetten.

Het leven binnenlaten.

Wat is de kwestie?

Je vader is keizer.

Je vader sterft.

En jij bent zijn opvolger.

Je houdt van een vrouw.

Maar je volk houdt niet van haar.

Kies je voor je volk of voor haar?

Al van jongs af aan was ik zwanger van een rol.

De rol van de keizer.

En die heb ik plotseling gebaard en hij praat al: *'ik zal mijn volk dienen, beloof ernaar te luisteren ... ik zal er zorg voor dragen dat de ruimte die we met z'n allen bevolken, - dit land -, een oase van beschaving zal zijn in een wereld die geregeerd wordt door chaos'*.

Dit is een prachtig land.

En ik wil dat iedereen dat beseft.

Ik wil breken met het verleden.
Mij credo is: beschaving is geen machine.
Ook beschaving plast en poept.
Beschaving ademt.
En adem stinkt soms.
Beschaving is de kunst slechte adem te tolereren.

Een patiënt is dood.
Hoe weten we dat?
We kijken naar een monitor en zien een laatste piek
en daarna een horizontale rechte streep.
We horen geen bliepjes meer maar een langgerekte
monotone toon.
Het apparaat vertelt ons wat er leeft in een patiënt.
Of hij nog leeft.
Het toont ons wat we zelf niet kunnen zien en horen.
Maar is dat wel zo?
We staren ons blind op het apparaat en niemand kijkt
en luistert meer naar de patiënt zelf.
Ik ben geen vriend van het apparaat.
Apparaten verkopen de waarheid als leugen.
Ze nemen ons het leven uit handen.
Mijn vader was een dictator.
Die volledig vertrouwde op het apparaat dat hij
zorgvuldig zelf in elkaar had geknutseld.
Het is mijn taak dit apparaat te demonteren.

Mijn opvatting is: het volk behoort de hartslag van
een land te bepalen.

Ik moet het vertrouwen van het volk winnen.

Zelfs de grootste dwaas gaan vroeg of laat de ogen
open.

Je ontwaakt en ziet dat je een couveusebaby bent die kunstmatig in leven wordt gehouden.
Overall steken slangetjes uit je lichaam.
Je bent je leven lang gepamperd.
Je voelt je belazerd.
Men heeft je het leven onthouden.
Men heeft je willens en wetens dom gehouden.
En dus sta je op.
Dit ben ik.

En ik ben de straat op gegaan.
Om zelf te zien wat er leeft.
Ik heb gesprekken gevoerd met de bakker op de hoek,
keek in de spiegel van de kapper en rookte een sigaretje bij de sigarenboer.
Ik lunchte in een restaurant langs de snelweg, dronk een biertje in de kantine van de sportvereniging en hengelde naar een visje aan de kant van het water.
Ik heb het volk gezien, gehoord en begrepen.

Het volk wil mijn liefste allerliefste lief niet.
Ze is het koraalrif van mijn dromen.
Maar men ziet een slagveld in haar.
Ik heb haar op straat verdedigd, het voor haar opgenomen, me op de bres geworpen voor haar ... het verzet werd eerder sterker dan zwakker.
"We zijn in oorlog met dat land van haar"
"Haar vrienden vermoorden onze kinderen"
"Straks hebben we hier de vijand op de troon"
Ik wil haar.
Mijn duistere schoonheid.
Maar ze scheidt afstand tussen het volk en mij daar waar ik toenadering zoek.

Ik ben een man van mijn woord.
Wie A zegt moet ook B zeggen.
Ik moet het vertrouwen winnen van mijn volk.
Om mijn woord te houden moet ik mijn woord breken.
Ik moet met haar breken.
Regeren tegen de diepe wil van het volk in roept wrok
op.
Ik moet met haar breken.
Anders wordt regeren een plaag bestrijden.
Ik moet met haar breken.

Bérénice op

Bérénice Waar ben je?

Titus Hier.

Bérénice Zeg eens iets liefs.

Titus Lieverd.

Bérénice Het mag ook met je handen.

Of met je ogen.

Titus Ik vind het fijn dat je er bent.

Je bent mijn engel.

Mijn lopend bountyparadijs.

Mijn hoelahoela meisje.

(liefde)

Bérénice Dit is een mooi moment.

Titus Je moet niet altijd alles benoemen.

Bérénice Bijvoorbeeld: 'Ik wil je vrouw zijn'?

Titus Dat bijvoorbeeld ja.

Bérénice Ik wil je vrouw zijn.

Titus Je bent mijn vrouw.

Bérénice Binnenkort.

Ik heb de taart al besteld.

Alleen de datum moet er nog op.

Wat is er lieverd?

Titus Ben eens niet zo 'wat-is-er'-ig.

Sorry schatje.

Dans met me.

Béré nice Graag.

Ik zo ben gelukkig.

Mag ik dat niet zeggen?

Titus Je mag alles zeggen.

Béré nice Ik zie dat het je afstoot.

Waarom stop je?

Titus Iets moet beginnen.

Iets moet stoppen.

Béré nice Ooit.

Titus Ooit is zo ver.

Béré nice Ik ben bang.

Titus Ik heb het koud.

Béré nice Je doet koud

Titus Dat zie je verkeerd.

Béré nice Wat zie ik dan?

Titus Probeer het nog eens?

Béré nice Afstand.

Titus Ik word hier verdrietig van.

Béré nice Van?

Titus Ik kom niet uit mijn woorden.

Ik denk aan mijn vader.

Hoe hij mij lachend optilt en in de lucht gooit / een foto van toen hij nog rookte en met mij op de arm naar het voetballen ging kijken / zinsflarden / 'haat me maar, durf me maar te haten' / 'naai wie je maar kan, nu het nog kan' / ja, ik haatte hem / de geur van zijn aftershave / de blikken in zijn ogen als hij naar jonge meisjes keek / zijn bril op het nachtkasje / verhalen uit de roddelpers / woedeaanvallen / de toon van telefoongesprekken, hard, agressief / de duistere stiltes / het neuriën in de badkamer

afgewisseld met knetterende scheten / zijn handen /
zijn pornovideo's / zijn bibliotheek, hoe die ruikt /
één keer in zijn leven heb ik hem zien grasmaaien /
ik kan me hem niet tandenpoetsend voorstellen / hoe
poetste hij zijn tanden?

Bérénice Je praat in tranen.

Titus Huilend leven.

Bérénice Waarom ben je zo verdrietig?

Hoe vaak hebben we het niet gehad over nu.

Over dit moment.

We hebben hier naar verlangd.

We hebben hiervan gedroomd.

Aan tafel in een restaurant.

In de zwoele zomeravondlucht in de tuin.

Weggedoken in een duinpan.

Met de honden rennend op het strand hebben we het
tegen de wind in geschreeuwd.

We zouden het vieren als een bevrijding.

En nu nu gekomen is blijkt alles anders.

Blijkt al dat praten loos gefantaseer te zijn
geweest.

Titus Kun je ook zwijgend praten?

Bérénice De tijd is in ons nadeel.

Men is mij liever kwijt dan rijk.

Ik zal niet uitgejoeld worden.

Niet in mijn gezicht.

Maar jou zullen ze het recht voor je raap zeggen.

Dat ik weg moet.

Dat er volksoptstanden zullen uitbreken.

Er worden pamfletten rondgestrooid.

'Titus JA.

Bérénice NEE.'

Willen we geschiedenis schrijven?

Dat willen we.

Dus niet omkijken nu.

Stilstaan is toegeven aan de tegenwind.

Spelen in bossen is spannend omdat je kunt struikelen
over takken.

Gespeeld vallen.

Maar voor de wielrenner is vallen geen spel.

Niet in een haarspeldbocht.

Niet in een massasprint.

Remmen doe je voor een stoplicht.

Voor een overstekende bejaarde.

Voor overstekend wild.

Maar in godsnaam niet ineens midden op de snelweg.

Laat je geen pootje lichten.

Niet stoppen nu.

Trouw met me.

Volgend jaar danst de troonopvolger in mijn buik.

Alles heeft wat tijd nodig.

Iedereen zal van me houden.

Dat beloof ik je.

Het verzet is een test.

Men wil zien waar je voor staat.

Titus: Ik hoor je praten en iets in mij zegt: 'loop naar
haar toe, neem haar in je armen, lach, til haar op,
dans met haar'.

Waarom gebeurt dat niet?

Waarom doe ik het niet?

Waarom sta ik hier en kijk naar je?

Waarom kom ik niet in beweging?

Waarom zeg ik dit, maar zeg ik niet wat gezegd zou moeten worden?

Waarom weet ik dat ik op dit moment iets zou moeten zeggen, maar weet ik niet wat?

Mijn hoofd kan de woorden niet vinden die horen bij dit moment.

Waarom sta ik niet in bloei?

Bérénice Als we morgen niet trouwen, dan trouwen we volgende week.

En als we volgende week niet trouwen dan de week daarna.

Doe wat gedaan moet worden.

Leid je land.

Doe het op jouw manier.

Ik sta achter je.

Titus Ik hou van je.

Bérénice Mijn vertrouwen in jou is grenzeloos.

Titus Ik zal je nooit alleen laten.

Bérénice Ik ben de jouwe.

Titus Jij en ik.

Eén.

Bérénice Het kan niet anders.

Titus Staal.

Graniet.

Beton.

Bérénice Zeg het.

Titus Onze liefde zal een bunker zijn.

Een onneembare veste.

Een fort.

Bérénice af.

Titus: Sta op.

Pak een mes.
Een laatste blik.
Maak korte metten met de indringer die je gestel aantast.
Liefde peutert het kraakbeen tussen je botten uit.
Het beknelt zenuwen.
Dus steek toe.

In mijn hoofd houd ik hele redevoeringen.
Waarom spreek ik die gedachten niet uit?
Ik haat sterren die licht geven terwijl ze dood zijn.
Moet ik dan alles zeggen?

Ze zegt: 'Schatje, je hebt me toch altijd gezegd dat je me nooit zou laten vallen. Dit is het moment om die woorden waar te maken'.

Maar net zo gemakkelijk zou ze kunnen zeggen:

'Schatje, ik weet dat we tegen elkaar geroepen hebben en elkaar gezworen hebben dat we het helemaal voor elkaar zijn, blablabla, maar nu puntje bij paaltje komt weten we allebei dat het tijd is om afscheid te nemen.

Onze wegen scheiden.

Het is mooi geweest.

Ik heb van je genoten en jij van mij.

Laten we nog een paar nachten vrijen dat de vonken er vanaf vliegen en er dan mee stoppen'.

Dat bedoel ik.

Dat zou ze toch ook moeten kunnen zeggen.

Dat klinkt toch ineens heel anders.

Antiochus op.

Titus   Waar dacht jij naar toe te gaan?

Antiochus Ik wil hier weg.

Titus Waarom?

Antiochus Ik houd het hier niet meer uit.

Titus Net nu de lente doorbreekt.

Antiochus Zegt de vrouw die niet wil zeggen 'ik wil jou niet'
'ik wil jou'?

Titus Ze zegt niet 'ik wil je niet'?

Antiochus Nee, dat zegt ze niet.

Titus Wat zegt ze wel?

Antiochus Dat is wat ik me afvraag.

Titus Dan hangt het af van de vrouw.
En van de omstandigheden.
Over welke vrouw hebben we het?

Antiochus Is inbeelding de nabije versie van verbeelding?
De dingen zijn soms niet wat ze lijken.

Titus Dat weet ik als geen ander.

Antiochus Dingen veranderen.
Door de dood van je vader ...

Titus Precies.
Ik weet waar je het over hebt.

Antiochus Wat bedoel je?

Titus Ik heb een probleem

Antiochus Vertel.

Titus Het is nogal een pijnlijke kwestie.

Antiochus Des te meer reden om te spreken.
Vriendschap verplicht.

Titus Waar moet ik beginnen?

Antiochus Bij het begin.
Begin.

Titus Het gaat over Bérénice.
Wat is je gevoel?

Antiochus Ze is gek op jou.

Titus Ik ben ook gek op haar.
Hoe wordt er over haar gepraat?

Antiochus Iedereen is stiekem gek op haar.

Niet openlijk natuurlijk.

Maar heimelijk is iedereen verliefd.

Titus Lieg niet.

Behaagzucht.

Ik heb een heel andere indruk.

Antiochus Sommige situaties zijn complex.

Ze is een buitenlandse.

Ik ook.

Titus Dat bedoel ik.

Ik wil van haar af.

Antiochus Je weet niet wat je zegt.

Titus Ik zou willen dat zo was.

Ik hou van haar maar haar onrust, de twijfels van iedereen ... alles versterkt mijn onzekerheid.

Antiochus Twijfel niet aan haar.

Titus: Spreek me dan tegen.

Zeg dat er niks aan de hand is.

Dat ik me dingen in mijn hoofd haal.

Dat ik wat onzeker ben.

Dat doe je niet.

Antiochus Gun jezelf wat tijd je rol serieus te nemen.

Titus: Ik heb altijd gezworen dat ik alles anders zou doen dan mijn vader.

Waarom kijken de mensen zo vreemd.

Zo dubbel.

Zo ziek.

Antiochus Zij heeft jou nodig.

Titus: Ik heb het gevoel dat ik me moet gaan verdedigen.

Terwijl ik godverdomme van haar houd.

Ik voel die minachting.

Die toontjes.

Ik word er zuur van.

En ik haat het.

Waarom buk ik?
Dat riooldenken.
Overal iets achterdenken, onderdenken, verdenken.
Die angst.
En ik voel het.
Het tast me aan.
Maakt me onzeker.
Ik ben het kwadraat van een haas.
Waar komt vertrouwen vandaan?

Antiochus Uit het Casino.

Het is en blijft een gokje.
Ik zou blind op haar in durven zetten.

Titus Dit is mijn feestje niet.

Antiochus Daar zijn hulpmiddelen voor.

Titus Die zijn vaak erger dan de kwaal.

Antiochus Waarom die twijfel?

Prik een datum.

Titus Te zijner tijd.

Antiochus Je maakt jezelf te interessant.

Titus Ik heb zin in sla.

In gezonde groente.

In een goed gesprek over het weer.

Er huist van alles in mijn kop.

Ik kijk naar Titus.

En zie een man die houdt van Bérénice.

Die houdt van mensen, van het volk, van de hele reutemeteut.

Maar ik zie ook een incapabele bloemzak.

Een allemans vriend.

Een slapjanus.

Die gebruikt wordt en misbruikt wordt.

Waar je de kachel mee aanmaakt.

Een speelpop.

Een marionet.

Zo'n keizer wil ik niet zijn.
Ik wil van haar af.
Ik moet van haar af.
Ik kan haar er niet bij hebben.

Antiochus Hoe ga je het haar uitleggen?

Titus Dat ga ik niet doen.
Dat ga jij doen.

Antiochus Nee, nee, nee.

Titus Ik kan het niet.

Antiochus Ik ook niet.

Titus Jullie begrijpen elkaar.

Antiochus Je vraagt het onmogelijke van me.

Titus Jullie horen bij elkaar.

Antiochus Je bent gek.

Titus Praat met haar.
Leg het haar uit.

Antiochus Je weet niet wat je zegt.

Titus Was dat maar zo.

Antiochus Ik kan het niet.

Titus Waarom niet?
Waarom wilde jij eigenlijk vertrekken?

Antiochus Hoe zie je dat voor je?
Dat ik haar ga vertellen dat jij haar niet meer wil.
Hoe denk je dat dat gesprek verloopt?
Ze zal je neem ik aan om uitleg komen vragen.
Denk je niet?

Titus Ik zeg dingen tegen haar die ik niet waar kan maken.
Omdat ik mezelf niet ben in haar nabijheid.
Wie ik ben weet ik niet, maar ik voel dat ik geen
controle heb over wat ik zeg tegen haar.
Ik ruis.
Ze kan me alles laten beloven.
Ik lek aan alle kanten.
Ik ben geen partij.

Makker, maatje, vriendje.
Jij weet wat ik weet.

Titus af.

Antiochus

En dan kun je praten en dan komt dit lawaai uit je mond.

En dan kun je liefhebben en dan ga je slaan.

En dan kun je leven en dan doe je dat zo.

Hij wil haar niet meer, is dat wat hij zegt?

En het is de bedoeling dat ik haar dat ga vertellen?

Als kind steek je de ene kikker een rietje tussen de billen en zie je in de andere kikker een prins.

Je maakt van een kikker wat je er van wil maken.

Je fantasie neemt een loopje met je.

En dan komt de tijd dat kikkers kikkers worden.

Dat je in een kikker alleen maar kikkers kunt zien.

Dat je kikkers keurig netjes behandelt als kikkers.

Je blaast ze niet op en je zoent ze niet.

Je zegt enigszins opgewonden 'kijk een kikker'.

Maar het is gespeelde verwondering.

Voor echte verwondering moet je naar het museum.

Wat is er veranderd?

Ik moet maken dat ik hier kom.

Ik moet gaan.

Ga gaan.

Ik ga.

Bérénice op.

Bérénice Is dit vertrekken?

Antiochus Dit is het uitstel ervan.

Bérénice Ken je het gezegde: van uitstel komt afstel?
Slak.

Antiochus Laatst zag ik in de etalage van een groenteboer een
krop sla.

Zo mooi.

Zo groen.

Zo'n kleur groen waardoor je mond direct allerlei
sappen aan gaat maken.

Een hele orale kleur groen.

Groen dat naar je lendenen trekt.

En dan de vorm.

Ik wist niet dat sla zo kon zijn.

Zo vrouwelijk.

Hoe komt zo'n kropje sla zo mooi?

Zo onnatuurlijk natuurlijk mooi?

Ik werd argwanend.

Is dit kropje sla niet zo mooi omdat de mens er aan
heeft zitten knutselen.

Ik sprak het kropje sla bestraffend toe: 'Jij bent
geen sla.

Jij bent museumsla.

Ontstaan door veredeling van rassen'.

Naast dat kropje sla, lag een ander kropje sla.

Minder groen.

Bruin groen.

Wat donkere vlekjes.

Slappe blaadjes.

Deze sla heette 'Oud-Hollandse-sla'.

Hij was een beetje verlept.

Ik dacht 'dit moet wel echt gezonde sla zijn'.

Maar wat bleek ... dit gehandicapte kropje sla was
bewust zo gecreëerd.

Onze natuurscultuur maakt dat we ons aangetrokken voelen tot het lelijke omdat we het mooie niet vertrouwen.

We wijzen 'dat wat ons aantrekt' af.

Zoals slappe borsten je geruststellen en je bij mooie strakke tieten denkt 'die zijn vast van plastic'.

Bérénice Onspan eens beetje.

Antiochus Je gaat mij haten als ik zeg wat hij mij gezegd heeft.

Hij wil jou niet meer.

Althans dat zegt 'ie.

Maar mijn advies: geloof hem niet, hij zegt maar wat, de man heeft zichzelf niet in de hand.

Er ik realiseer me dat het allemaal erg vreemd en verwarrend moet klinken uit mijn mond.

En dat is ook zo.

Het verwacht mij ook.

Ik zeg het en tegelijkertijd denk ik: 'wat zeg ik?'

Ik geloof hem niet.

Maar waarom zegt 'ie dan die dingen?

Wat een uiterst ongelukkige situatie.

Ik schaam me.

Het spijt me dat ik eerder gezegd heb wat ik gezegd heb.

Ook al heb ik niet gelogen.

Hij zei dat je het gaat begrijpen.

Soms kunnen stiltes pijn doen aan je oren.

Bérénice Jij hebt het hem verteld?

Antiochus Wat?

Bérénice Jij hebt hem verteld dat jij verliefd op mij bent.

Antiochus Nee.

Als verdachte is het moeilijk te worden geloofd.

Bérénice Als ik nog langer blijf, sta ik niet voor mezelf in.

Ik zal er alles aan doen jou te krijgen.

Ik zal geen middel schuwen.

Jouw woorden.

Antiochus Ja

Bérénice Ik stel me Titus voor ...

Antiochus Ik heb hem niks verteld.

Ik wilde vertrekken.

Maar kreeg de kans niet.

Bérénice: En hij weet nergens van?

Waarom ben je dan niet gewoon vertrokken?

Is het niet zo dat dit hele verhaal door jou
verzonnen is?

Waarom zou ik jou geloven?

Antiochus Jij haalt je dingen in je hoofd.

Bérénice Tegen mij zegt hij hele andere dingen.

Antiochus O ja, zei hij dat, ja?

Hij zei: 'Zeg het tegen haar.

Zeg het tegen haar zoals het is.

Hij vindt dat wij ...

Bérénice Wij wat?

Antiochus Dat wij bij elkaar horen

Bérénice Dat wij bij elkaar horen?

Antiochus Dat wij veel beter bij elkaar passen.

Bérénice Wij?

Antiochus Wij, ja.

Omdat we niet van hier zijn.

Bérénice Zei hij?

Antiochus Zei hij, ja.

Bérénice Dat wij beter bij elkaar passen?

Antiochus Zijn woorden.

Bérénice Dat wij beter bij elkaar passen?

Antiochus Hij zei ...

Bérénice Dat wij beter bij elkaar passen?

Antiochus Hij zei: 'Zeg het tegen haar zodat ik het niet hoef
te zeggen.

Omdat ik het niet kan.

Omdat ik het niet kan zeggen.

Omdat als het er op aankomt ik iets anders zal zeggen.

Omdat ik iets zal zeggen dat ik niet zou moeten zeggen.

Omdat ik tegen haar zal liegen'.

Bérénice Stop hiermee.

Antiochus Ga met me mee, Berenice.

Berenice Hou op

Antiochus Misschien ben ik wel louter een vriend.

En heb ik me zo vreemd gedragen om je te redden uit deze pijnlijke situatie.

Ga met me mee.

Bérénice Waarom doe je dit?

Antiochus Ik wil je tegen jezelf beschermen.

Bérénice Ga weg.

Antiochus Met jou.

Bérénice Dwing me niet geweld te gebruiken..

Antiochus Ik ga je meesleuren.

Bérénice Donder op.

Antiochus Omdat ik weet wat goed voor je is.

Bérénice Lazer op.

Antiochus Wordt wakker.

Bérénice Ik luister niet naar je.

Antiochus Open je ogen.

Bérénice Verdwij.

Antiochus Je kijkt niet.

Bérénice Donder op.

Antiochus Je luistert niet.

Bérénice Jij liegt en niemand anders.

Antiochus Je stapelt vergissing op vergissing.

Bérénice Je fantaseert.

Je bent jezelf niet meer.

Je kijkt met oogkleppen.

Kom geef me een kus.

En nou is het afgelopen met die onzin.

Je gaat dansen.

Dans.

3. Bérénice

Bérénice:

Wat is de kwestie?

Je bent een vrouw en je verlaat je land om de man van wie je houdt te volgen naar een land waar je ongewenst bent maar je kan niet terug omdat je eigen volk je als verader ziet en je houdt van je man en hij ook van jou dus wat kan je gebeuren?

Met verdriet ben ik bekend, ik ben al zolang openlijk gehaat, uitgescholden, voor rotte vis uitgemaakt en voor landverrader.

Maar ik ben het niet waard om op de dag dat hij het voor het zeggen krijgt en de wereld aan zijn voeten ligt te worden gedumpt.

Mijn land is bezet door de Romeinen.

Dominante culturen hebben nu eenmaal een grote zendingsdrang.

En bovendien neemt de kans om wereldkampioen te worden toen.

Ik ken Tius van de onderhandelingstafel.

Titus!

Wat een verademing tussen al die opgewonden types.

Wat een warme en betrouwbare man.

We keken elkaar aan en we waren het eens:

Het Romeinse bestuur zou slechts een vorm zijn, een façade, waarachter Palestina haar zelfbestuur mocht behouden.

Wij zochten naar oplossingen.

Naar taal om pijn in weg te kauwen

Maar mijn volk wilde strijd.
Vechten voor idealen.
En dus kwam er oorlog.
En dus vloeide er bloed.
En dus kwam er wraak.
En dus vielen er vele doden.
En aan beide kanten ben ik dus gehaat.

Waarom ontrekt de man die zijn liefde voor mij altijd
moedig boven de strenge wetten van Rome heeft
gesteld, zich op dit moment aan mijn terechte
woede en sluipt hij als een bange hond langs de
plinten achter Antiochus aan.

Antiochus!

De man die ik op dit moment het minst vertrouw.
Opgehitst door jaloezie en wanhoop.
"Hij wil je niet meer, maar mijn advies:
geloof hem niet"

Rome is al zo vaak tegen ons in opstand geweest.

Waarom heeft Titus toen niet gezegd:

Ik wil niet.

Het kan niet.

Zoek een man die je liefde beantwoorden kan.

Waarom is zijn paniek dan nu ineens zo groot?

Hij had het stralend middelpunt van dit feest kunnen
zijn.

Maar hij is zichzelf niet.

Antiochus maakt Titus gek.

Maar dat kan alleen als Titus een zwakte heeft.

Die zwakte dat ben ik.

Titus houdt van mij en hij heeft de macht.

Hij hoeft nog slechts te spreken.

Ik moet Titus van zijn plannen afbrengen.

Ik moet zijn ogen openen.

Titus op

Titus En?

Bérénice Ik was in gedachte terug naar vroeger.

Naar het huis waar ik geboren ben.

Ik wandelde in gedachte langs het huis waar ik geboren ben.

Liep de school binnen waar ik mijn eerste zinnen heb ontleed.

En de eerste wortel heb getrokken.

Ik proefde de smaak van het kraanwater.

Rook de geur van de straat.

Hoorde de klank van de taal.

Ik zou zo graag wat vrienden spreken om te vertellen hoe gelukkig ik ben.

Dat er iets moois te gebeuren staat.

Helaas, in mijn geval een beetje moeilijk.

En jij?

Titus Ik heb een goed gesprek met Antiochus gehad.

Bérénice Ik ook.

Waar ging het over?

Titus Hij sprak over rust bewaren.

Over het hoofd koel houden.

Over niet in paniek raken.

Hij sprak tegen me als een vriend.

Ik was overstuur en hij kalmeerde me.

Hij bood me wat te drinken aan.

Sloeg een arm om me heen.

Hij vond dat ik ontspanning moest zoeken

Hij had het over een deur.
Waar je doorheen moet.
Ik doorheen moet.
Over de wereld die er achter verscholen ligt.
Een wereld die ik niet ken.
Niet kan kennen.
Maar die ik me probeer voor te stellen.
Ik wil die wereld begrijpen en snappen en er
vriendschap mee sluiten.
Wil die wereld beheersen.
Omdat ik verrassingen haat.
Waar kom ik terecht als ik door die deur ga?

Mijn gedachten nemen me zo in beslag dat ik mijn
omgeving niet zuiver waarneem.

Het was een goed gesprek.

Bérénice Heb jij hem vertelt dat je van mij af wil?

Titus Ik heb gezegd dat ik van je hou.

Bérénice Dat vraag ik niet.

Titus Ik heb hem gevraagd met jou te praten.

Bérénice Waarover?

Titus Dat probeer ik net uit te leggen.

Bérénice Wat heb jij hem gevraagd?

Titus Ik was is de war.

Hij maakte dingen helder voor me.

Bérénice Wat maakte hij helder?

Titus Ik vroeg hem wat voor gevoel hij had.

Hij zei dat situatie gecompliceerd was.

Bérénice Welke situatie?

Titus Onze situatie.

Bérénice Wat moest hij mij vertellen?

Titus Moest, moest.
Hij moest niks.
Ik heb hem iets gevraagd.

Bérénice Wat?

Titus Hij had het over weerstanden.
Over hindernissen ... over discontinuïteiten ... over
een andere manier om tegen de dingen aan te kijken ...
veranderingsprocessen ... de weg die je moet gaan ... die
je gaat ... je staat ergens en kijkt terug ... en je
vraagt je af 'hoe kom ik hier terecht?'

Bérénice Ben je bang?

Titus Ja.

Bérénice En dat heb je tegen hem gezegd?

Titus Ik hoefde het niet te zeggen.
Hij zag het.

Bérénice Hij zag het.
En toen is hij beginnen te praten over mij ... of het
wel verstandig is met mij te trouwen ... dat het volk
tegen mij is ... dat je het onmogelijke wil ...

Titus Vertrouw je hem niet?

Bérénice Hij probeert ons uit elkaar probeert te drijven.

Titus Hij is mijn beste vriend.

Bérénice Is dat zo?

Titus Ja.
Hij is ook jouw vriend.

Bérénice Hij was mijn vriend.

Titus Waarom ben zo achterdochtig?

Bérénice Hij denkt alleen aan zichzelf.

Titus Ik verdraag het niet als jij zo over hem praat.

Bérénice Je moest eens weten hoe hij over jou praat.
Hoe hij over jou denkt.
Hij probeert jou van mij los te weken.

Titus Hoezo?

Bérénice Dat is wat hij doet.

Titus Dan doet hij dat met een goede reden.
Hij denkt vanuit ons.
Hij denkt dat het beter is dat jij hier vertrekt.
Dat dit leven je uiteindelijk niet gelukkig zal
maken.
Dat dit niet de wereld is die jij wellicht denkt dat
het is.

Bérénice Ja, hij wil dat ik hier vertrek.
Ja.
Met hem.

Titus Ja.

Bérénice Ben je het met hem eens?

Titus Hij brengt me tot inzichten.

Bérénice Hij is verliefd op me.

Titus Mooi.

Bérénice Mooi?

Titus Dat zegt hij om je te beschermen.
Dat heeft hij verzonnen.
Uit betrokkenheid.
Niet omdat hij echt verliefd om je is.
Natuurlijk houdt hij van je.
Maar als vriend.

Bérénice Hij doet dingen die jij niet wil weten.
Hij verstopt zich in de struiken als ik ga wandelen,
begluurt mij op het balkon, hij heeft zelfs
geprobeerd mijn ... het gaat precies zoals hij wil dat
het gaat.
Hij heeft jou angst geroken en toen is hij op jou in
gaan praten totdat je het zelf bent gaan geloven.
Hij kent ons beter dan wij onszelf.
Hij zei zelfs, dat op het moment dat ik dit aan jou
zou zeggen, dat jij zou zeggen:

Titus/Bérénice Ik geloof niet wat je zegt.

Antiochus op.

Titus Zo.

Antiochus.

Makker, maatje, vriendje.

Wat hoor ik.

Ik dacht dat wij een goed gesprek hadden.

En heb je gevraagd daarvan verslag te doen.

Hoe verliep dat volgens jou?

Antiochus Dit is een flauw spelletje.

Titus Ik geloof niet dat zij dit als een flauw spelletje ziet.

Ik weet niet of je het weet, maar wat jij haar vertelde heeft haar danig verward.

Antiochus Ik heb gezegd dat ik van haar hou.

En dat jij van haar af wil.

Titus Heb je dat gezegd?

Antiochus Ja.

Titus Dat ik dat gezegd heb?

Antiochus Ja.

Titus Jij houdt van haar?

Antiochus Inderdaad.

Titus Zeg je dat of is dat zo?

Antiochus Dat is zo.

Titus Ik houd van haar.

Antiochus Dat weet ik.

Titus Okee.

Dus jij houdt van haar.

En dat heb je tegen haar gezegd?

Wat nog meer?

Antiochus Kijk, ik ben een stuk ouder dan jij.

Ik zie jou.

Ik kijk naar jou.

Zie je succes.

Ik ben jaloers.

Ik heb gezegd dat jij een onbetrouwbaar mens bent.

Titus Vind je dat?

Antiochus Dat je een leugenachtige hufter bent.

Titus Is dat je mening of heb je dat gezegd?

Antiochus Dat je een schoft, een waardeloze zak bent.

Titus Wacht even.

Is dat wat je gezegd hebt?

Antiochus Dat je een dictator in wording bent.

Dat je in ras tempo je vader achterna gaat.

Dat je staat te popelen om met de voorzittershamer te slaan.

Dat je al jaren oefent op handenschudden.

Dat je acteerles neemt.

Dat je een zwarte lijst hebt opgesteld.

Dat je een papierversnipperaar hebt aangeschaft.

Dat je regelmatig in een achterkamertje logeert.

Moet ik doorgaan?

Titus Waar komt dit vandaan?

Antiochus Ik geef om haar.

Ze is hier door jou mee naar toe gelokt.

Ze heeft alles en iedereen achtergelaten.

Haar land.

Haar familie.

Haar vrienden.

Ze heeft alles opgegeven voor een toekomst met jou.

En ik heb haar willen waarschuwen.

Titus Dit tart mijn voorstellingsvermogen.

Waar is de vriend die jij net nog was?

Antiochus Ik heb een dubbelrol.

Ik heb een hekel aan je.

Jij stroomt over van jezelf.

Dat eeuwig ge-ik.

Als jij 'jij' zegt, zeg je nog 'ik'.

Verwaand broekventje.
Waarom denk je dat ik jou achterna gelopen ben?
Omdat ik je zo waardeer?
Omdat je zo'n toegewijde vriend bent?
Je bent een zieke zwakke verwarde geest.
Je leven lang is je reet afgeveegd.
Als jij de straat op ging werd het leven buiten in
scène gezet.
De bakker op de hoek die je bezocht bakte het eerste
brood in zijn leven.
Van achter de spiegel bij de kapper werd je
nauwlettend in de gaten gehouden.
Jouw leven is van begin tot eind uitgeschreven.
Het had niet anders kunnen lopen.
Zorgvuldig ben je naar de rol gemasseerd die je nu
speelt.
Hoe hard je ook schreeuwde.
Hoe woest je ook met je armen zwaaide.
Hoe waanzinnig ook je pogingen jezelf te zijn.
Je tekst lag klaar en ligt klaar.
Hoe je haar veroverd hebt.
Hoe je haar gaat dumpen.

Titus Ik geloof dit niet.
Ik geloof mijn oren niet.
Ik geloof niet dat je dit gezegd hebt.
Dus jij hebt mij besodemieterd.
Ik neem jou in vertrouwen.
Deel alles met jou.
Leg mijn hart op tafel.
En achter mijn rug om belazer je mij.
Begrijp ik dat goed?

Antiochus Ja.

Titus Hoe lang al?

Antiochus Jaren.

Titus Was het dat?

Antiochus Dat was het.

Of het zou moeten zijn dat ik haar in een visioen met
een pillendoos en een strop zag rond schuifelen.

Ik geef toe dat het kreten zijn van een ziek dier.

Ik geef toe dat het wondwoorden zijn.

Kadavertaal.

Ik beken schuld.

Titus Waarom?

Antiochus Dit is mijn land niet.

Ik hoor hier niet thuis.

Ik walg van het leven hier.

Ik haat jullie.

Jullie spelletjes.

Jullie opsmuk.

Jullie tralala.

Ik haat jullie.

Ik ben doodmoe.

Ik ga mijn spullen pakken.

4.4 Titus en Bérénice

Titus Ik weet niet wat ik hoor.
Ik geloof het niet.
Stop.
Ik wil geen keizer zijn.

Bérénice Wat bedoel je?

Titus Het zijn niet je vijanden die je belazeren.
Het zijn je vrienden.

Bérénice Ook vrienden kunnen door de mand vallen.

Titus Ik heb hem gekwetst.

Bérénice Word wakker.
De man is je vriend niet.

Titus Als hij geen vriend blijkt, wie dan wel?

Bérénice Dit is precies waar hij op uit is.

Titus Ik wil geen keizer zijn.

Bérénice Je zult wel moeten.

Titus Ik ben een slappe zak.
Ik ben geen leider.
Ik zie niet scherp.
Ik ben onrustig.
Ik slaap slecht.
Ik heb last van diarree.
Ik heb angstaanvallen.
Ik zweet onfatsoenlijk.
Mijn winderigheid neemt toe.
Ik zie scheel.
Het beeld wordt steeds waziger in plaats van
scherper.
Ik overzie de situatie niet.
Ik heb het altijd geweten.
Ik ben hier niet geschikt voor.

Bérénice Zeg geen dingen die je niet meent.

Titus Jij hebt gemakkelijk praten.

Jij hoeft daar straks niet op die stoel te gaan zitten.

Jij hoeft niet te zeggen: doe dit, doe dat.

Bérénice Je bent bang.

Titus Laten we ergens in een hutje op de hei gaan wonen.
Laten we stoppen met de hele santenkraam en vertrekken.

Laat iemand anders het orkest dirigeren.

Ik wil jou.

Bérénice Je hebt mij.

Titus Ik kan niet én én.

Bérénice En wat én wat?

Titus Jou hebben en keizer zijn.

Ik wil blijven geloven in goed en kwaad.

Bérénice Ik heb er zoveel voor over om hier met jou te zijn.

Titus Dat geeft te denken nietwaar?

Bérénice Dat zegt hoe zeer ik jou wil.

Titus Waarom vertrek je niet met hem?

Bérénice Nooit.

Hoe haal je het in je hoofd?

Titus Hij is goed voor je.

Bérénice Je kent hem niet.

Titus Ben jij beter?

Bérénice Wat wil je beweren?

Titus Ook over jou bestaan vooroordelen.

Bérénice Dat ik uit ben op je geld?

Op je macht?

Titus Dat zou toch kunnen?

Bérénice Ik houd van jou.

Titus Goed.

Dan zie ik af van de troon.

Dan zal ik jou huwen.

Titus zal geen keizer zijn.

Bérénice Je zegt maar wat.

Titus Ik kan het niet.
Ik wil het niet.
Het volk mot jou niet.

Bérénice Je zoekt een vluchtweg.
Ik ben voor jou gevallen om je moed en
strijdvaardigheid.

Titus Dan heb ik je vals voorgelicht.

Bérénice Je doorzettingsvermogen, je vastberadenheid, je lef.

Titus Het was jongensboekentaal.

Bérénice Je ogen waren vulkanen.

Titus Alles dooft.
Alle dertigers stoppen met roken.

Bérénice Sta op.

Titus Ja, en dan loop ik weg met jou.

Bérénice Ik wil geen laffe hond die wegloopt.

Titus Dan wil je mij niet.

Bérénice Dan niet.

Titus Niet?

Bérénice Nee.

Titus Zeker weten?

Bérénice Ja.

Titus Vaarwel dan.

Bérénice Dag.

Titus Dus, dit is het dan?

Bérénice Ik vrees van wel.

Titus Jood.

Bérénice Wat zei je?

Titus Ik wil jou.

Bérénice Wat zei je?

Titus Ik wil jou.

Bérénice Daarvoor.

Titus Ik wil jou.

Bérénice O, ik dacht dat ik iets anders hoorde.

Titus 'Ik wil jou', kun je op verschillende manieren zeggen.

Bérénice Dus dat denk je dat er achter zit?

Titus Wie, wat, hoe?

Bérénice Dat ik daar op uit ben.

Titus Wat ik wil zeggen is dat ik jou wil.
Eén jij.
Dan pas keizer.
De keizer komt op twee.

Bérénice Je kunt beiden hebben.

Titus Wil ik niet.
Ik wil jou.

Bérénice Kan niet.
Waarom zei je dat?

Titus Weet ik niet.

Bérénice Heb je altijd zo naar me gekeken?

Titus Dat is wat je bent.
Dat hoef ik toch niet te ontkennen?

Bérénice Wat wil je zeggen?

Titus Niks.
Ik hou van jou.

Bérénice Ik geloof je niet meer.

Titus Ik ben eerlijker dan ooit.

Bérénice Ja.

Titus Het is waar.
Het is allemaal waar.

Bérénice Wat ?

Titus Alles.
Ik heb geen ruggengraat.
Ik verstop me onder glazen tafels.

Bérénice Jij bent overgelopen.
Jij vroeg je af waar je terecht zou komen als je door die deur zou gaan.
Hier.

Jij bent al aan de andere kant beland.
Je hebt mij ingeruild voor je ambitie.
Welke waarheid verberg je voor me?

Titus Geen enkele.

Bérénice Lieg niet.

Titus Ik lieg niet.

Bérénice Ik mis je.

Ik mis je enorm.

Ik mis je verschrikkelijk.

Ik mis je okselgeur.

Ik wil je engel, je bounty-eiland, je hoelahoela-
meisje zijn.

Ik mis je armen om me heen.

Ik mis je danspasjes in de ochtend.

En natuurlijk mis ik je lieve woorden.

Ik mis je terwijl ik naar je kijk.

Zeg dan dat je niet meer van mij houdt.

Titus Ik hou niet meer van je.

Bérénice Het is tijd om te gaan.

Ik ga.

Daar ga ik.

Dag.

Bérénice af

Titus Moet ik nu iets zeggen?